

עומדים באותו הפתח, וזה אחד מהם. וכתוב ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר. משום שעולה (זו) עם התפלה הזו ועומד מליץ טוב על האדם, ומזכיר זכותו שעשה לפני המלך הקדוש, משום שזהו שעומד תמיד לטוב, ועל כן, כל רפואה עומדת בפתח שפדיא"ל ממנה בו. הפתח הזה הוא לצד מערב. ומשום זה ארבעת הפתחים הללו עומדים בהיכל הזה.

בהיכל הזה עומדת רוח אחת שנקראת נגה. זוהי רוח השולטת בהיכל הזה. כל זיו וכל תשוקה עומדים בו. הרוח הזו עומדת לכל אותם שיש להם חלק בעולם הבא. זה מעטר את אותן הנשמות בזיו של כבוד, כדי להודיע לכל אותן רוחות שבהיכלות האחרים שזהו כן העולם הבא, ויעבר בכלם, ואין מי שמוחה בידו. הרוח הזו היא רוח טהורה ברוחה מהפתחונים הללו, ושמה זהירא"ל, מאותו שמן משחת קדש ששופע מן העולם הבא שופע בו, ומאותו שמן נברא (גדל) וצומח. וזהו נר, כמו שנאמר (תהלים קלד) ערכתני נר למשיחי. משום שזהו הסדור להדליק הנרות מלמטה למעלה, כששורה עליו אור ששופע מלמעלה, משום שזה מסדר כשנכללו בו כל אותם הפתחונים שלמטה. וכשמסתדרת הרוח הזו בכל אותם הפתחונים ומאירה, אז מוציאה ממנה אור אחד, ששמו אקריא"ל (אקריא"ל), וזה כלול ברוח הזו. זה עומד פחת הרוח (הזו) למשך (למשח) את כל אותן נשמות שעולות, שיש להן חלק לעולם הבא וראויות לעלות למעלה.

ואתחזון לסלקא לעילא.

והאי חד מנייהו, וכתוב ויחננו ויאמר פדעהו מרדת שחת מצאתי כפר. בגין דסליק בהאי (נ"א להאי) צלותא, וקיימא מליץ טוב עליה דבר נש, ואדפר זכותיה דעבד קמי מלכא קדישא, בגין דהאי איהו דקיימא תדיר לטב, ועל דא, כל אסוותא קיימא בהאי פתחא די פדיא"ל ממנא ביה. פתחא דא איהו לסטר מערב. ובגין דא, אלין ארבע פתחין קיימין בהיכלא דא.

בהיכלא דא קיימא רוחא חדא דאקרי נגה, האי איהו רוחא שליטא בהאי היכלא, כל זיוא וכל תיאובתא קיימאן ביה. האי רוחא איהו קיימא לכל אינון דאית לון חולקא בעלמא דאתי, דא אעטר לאינון נשמתין בזיוא דיקרא, בגין למנדע כל אינון רוחין די בהיכלין אחרנין, דדא איהו בר עלמא דאתי, ויעבר בכלהו, ולית מאן דימחי בידיה.

האי רוחא, איהו רוחא דכיא, בריר מאלין תתאין, זהירא"ל שמייה, מההוא משחא דרבות קדשא דנגיד מעלמא דאתי, נגיד ביה, ומההוא משחא אתברי (נ"א אתרבי) ואצמח. והאי איהו נר, פמה דאת אמר (תהלים קלב) ערכתני נר למשיחי. בגין דהאי איהו סדורא לאדלקא בוצינין מתתא לעילא, בד שרא עליה נהירו דנגיד מלעילא, בגין דהאי אתסדר, בד אתפלילו ביה כל אינון תתאין לתתא.

וכד אתסדר האי רוחא בכל אינון תתאין, ונהיר, פדין אפיק מניה נהורא חד, די שמייה אקריא"ל (ס"א אקריא"ל) והאי כליל ברוחא דא, האי קיימא תחות (ס"א האי) רוחא, לאמשכא (ס"א לאמשחא) לכל אינון נשמתין דסלקין, דאית לון חולקא בעלמא דאתי,

משום שפשוטמה עולה ונכנסת לאותם ההיכלות הפחתונים, רשומה היא בעשרים ושנים אותיות התורה שרשומות בנשמה הזו. וכשנשמה זוכה ועומדת לפני אותה הרוח, הממנה הזה אהדיא"ל מושח אותם, ועולים ונכנסים לאותו נהר דינור, ועולים ונקרבים לקרבן.

האור הזה כלול בשלשה אורות, משום שאותו שמן משחה נכלל בשלשה גונים. וכשנוצץ האור הזה, נוצצים ממנו עשרים ושנים (אותיות) אורות כנגד עשרים ושנים אותיות התורה שרשומים בנשמה הזו. ועשרים ושנים האורות הללו, כלם ממנים שמשים שעומדים עמו, וכלם נקראים על שם האור הזה שעליהם, וכלם נכללו בו. האור הזה עם כל אותם האורות נכלל ברוח הזו, והרוח הזו כלולה בו, ומסתפל להתישב בתוך ההיכל הרביעי.

בשהרוח הזו נכללת מהאור הזה ומכל האורות, כשדוחים (דוחקים) להתנוצץ, יוצאת מהם חיה אחת קדושה כלולה בשני גונים, אריה ונשר, והיא דיוקן אחד, וזה נקרא אהיא"ל (אחיא"ל).

והחיה הקדושה הזו, יוצאים מההתנוצצות שלה, כשמגיע בה האור של הרוח העליונה, ארבעה אופנים כלולים בכל הגונים, והם: הדריא"ל, יהדריא"ל, אהדורי"א, אסימו"ן (אסימו"ן). כל אלה בשמנה כנפים, ואלה הם ממנים על כל חילות השמים, עורכי הקרבות. משום שלא תמצא מלחמה אחת בעולם או עקירת מלכות ממקומה, עד שצבא השמים והפוככים של שאר הרקיעים, כלם מראים

בגין דכד נשמתא סלקא, ועאלת באינון היכלין תתאין, רשימא איהי בעשרין ותריין אתוון דאורייתא, דרשימין בהאי נשמתא. וכד נשמתא זכאת וקמת קמיה דההוא רוחא, דא ממנא אהדיא"ל משה לון. וסלקין ועאלין בההוא נהר דינור וסלקין ואתקריבו לקרבנא.

האי נהורא כליל בתלת נהורין, בגין דההוא רבות משחא, אתפליל בתלת גוונין. וכד נציץ האי נהורא, נציץ מניה עשרין ותריין (אתוון) נהורין, לקבל כ"ב אתוון דאורייתא, דרשימין בהאי נשמתא. ואלין עשרין ותריין נהורין, פלהו ממנן שמשין דקיימי עמיה, וכלהו אתקרון על שמא דהאי נהורא דעלייהו, וכלהו אתפלילו ביה. האי נהורא בכל אינון נהורין, אתפליל בהאי רוחא, והאי רוחא כליל ביה, ואסתכי לאתישבא גו היכלא רביעאה.

רוחא דא, פד אתפליל מנהורא דא, ומכלהו נהורין, פד דחייין (נ"א דחייין) לאתנצצא (ד) רמ"ט ע"ב) נפקא מנייהו חד חיותא קדישא, פלילא בתרי גווני, אריא ונשרא, ואיהי חד דיוקנא, והאי אקרי אהיא"ל. (ס"א אחיא"ל).

והאי חיותא קדישא, נפקי מנציצו דילה, פד מטי נהירו דהאי רוחא עלאה בה, ארבע אופנים, פלילן בכל גוונין, ואינון הדריא"ל, יהדריא"ל, אהדורי"א, אסימו"ן (נ"א אסימו"ן). פל אלין בתמנוא גדפין, ואלין אינון ממנן, על פל חילי שמיא, מגיחי קרבא. בגין דלא אשתכח קרבא בעלמא, או עקירו דמלכותא מאתרייהו, עד דחילי שמיא, וככביא דשאר רקיעין, פלהו אחזיו קרבין וסכסוכין אלין באלין. ואלין ארבע